

prima instanță: V. Boico
instanța de apel: M. Guzun, N. Simciuc, I. Cotruță

dosarul nr. 3ra-1093/17

ÎNCHEIERE

1 noiembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Iuliana Oprea
Ion Druță

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Mihail Șeptelici

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Mihail Șeptelici împotriva Întreprinderii Municipale de Gestionare a Fondului Locativ nr. 15 cu privire la anularea actului administrativ

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 4 aprilie 2017, prin care a fost respins ca tardiv apelul declarat de Mihail Șeptelici și menținută hotărârea primei instanțe

constată:

La 5 octombrie 2012, Mihail Șeptelici a depus cerere de chemare în judecată împotriva SA „Apă – Canal Chișinău” cu privire la anularea actului administrativ.

În motivarea acțiunii a invocat că locuiește în apartamentul nr. 24 situat pe str. XXXXX mun. XXXXX, unde, în baza contractului de prestare a serviciilor nr. 301533 din 15 octombrie 1997, SA „Apă-Canal Chișinău” asigură prestarea serviciilor de alimentare cu apă și evacuarea apelor uzate locatarilor blocurilor de locuințe, aflate în gestiunea ÎMGFL nr. 15.

Notează că în luna februarie 2012 a primit factura nr. 101504340 pentru consumul de apă de la ÎM „Infocom” unde era indicată suma spre plată în mărime de 82774,33 lei, echivalentul consumului de 9007 m³ de apă, ceea ce nu corespunde realității privind consumarea acestei cantități de apă.

Relatează că la 2 ianuarie 2012 de către SA „Apă-Canal Chișinău” a fost efectuat un control în urma căruia s-a depistat volumul de 20588 m³, susținând că contorul de tip Premex VLX 1.5/40 nr. 7929298 nu arată greșit.

Afirmă, că la 5 ianuarie 2012, la solicitarea sa, comisia ÎMGFL nr. 15 a efectuat un control repetat, ce a permis să depisteze că este spre pornire de a se roti cifra „3” în compartimentul „zeci de mii”, după care a fost luată decizia de a scoate contorul și al prezenta SA „Apă-Canal Chișinău” pentru control. La care

nu i s-a eliberat niciun certificat de verificare sau alt document ce atesta această verificare, însă susținând în continuare că contorul nu e defectat.

Susține că la data de 2 februarie 2012, a fost efectuat raportul de constatare tehnico - științifică de către Centrul Național de Expertize Judiciare.

Prin scrisoarea nr. 450 Centrul Național de Expertize Judiciare indică că: „contorul nu corespunde parametrilor prestabiliți de uzina producătoare și lipsa panionului cu palete de legătură, care asigură angrenajul dintre roțile cu indicații „zeci de mii m³” și „mii de m³” în anumite condiții (acțiunea unor perturbații hidraulice în conductele de aprovizionare cu apă, rotirea tamburului cifrat din vecinatate s.a.) puteau condiționa schimbarea bruscă a indicațiilor primului tambur din stingă atât în creștere cât și în descreștere...).

Evidențiază că prin scrisoarea nr. S-66/12 din 21 februarie 2012, SA „Apă-Canal Chișinău” invocă că expertiza judiciară nu poate servi drept temei pentru efectuarea recalculului, deoarece expertiza nu a fost făcută în prezența reprezentantului SA „Apă-Canal Chișinău”.

Menționează că împreună cu familia sa consumă în mediu 5-7 m³ de apă, fapt confirmat prin facturile de plată și plățile efectuate din anul 2002 până în prezent, însă contorul a dat greșit cifra „2” în compartimentul „zeci de mii m³”, figurând cu 20000 de m³ de apă mai mult.

Invocă că la 16 martie 2012 a depus la ÎM „Infocom” cerere privind acordarea informației despre sumele calculate, achitate, datoriile la serviciile locativ – comunale pentru apa potabilă, la apartamentul nr. 24 din str. XXXXX mun. XXXXX, iar prin răspunsul primit la 19 martie 2012, se evidențiază consumul de 588 m³ și achitarea acestui consum regulat.

Argumentează că prin scrisoarea Direcției generale locativ - comunale și amenajare al Consiliului municipal Chișinău nr. S-1925/1/12, recepționată la 6 septembrie 2012, copia căreia a fost expediată și administrației SA „Apă-Canal Chișinău”, se face trimitere la scrisoarea nr. 1971 din 28 februarie 2011 emisă de ÎM „Infocom”, în care se constată că consumul de apă potabilă care a fost înregistrat de contorul comun al blocului pentru luna februarie este de 508 m³.

Astfel, consideră că nu a putut să consume 20000 m³ de apă, deoarece aceasta avea să se observe și pe contorul comun al blocului, iar ÎMGFL nr.15 și ÎM „Infocom” nu au ținut cont de aceasta situație și au inclus spre plată în mod abuziv un volum de 9007 m³ de apă.

Afirmă că la 17 septembrie 2012 a primit răspuns de la SA „Apă-Canal Chișinău” cu nr. S- 342/12 în care se menționează că suma este calculată corect și temei pentru anularea actelor expediate privind volumul expus spre plată nu sunt.

Își întemeiază pretențiile în baza dispozițiilor art. 8, 1398, alin. (1), 1422 alin. (1) Cod civil, art. 166 – 167 CPC.

Solicită admiterea acțiunii, anularea facturii nr. 101504340 din februarie 2012, anularea actului ÎMGFL nr. 15 din 5 ianuarie 2012, obligarea SA „Apă – Canal Chișinău” să efectueze recalculul pentru luna februarie 2012 și

obligarea reparării prejudiciului moral cauzat prin includerea spre plată în mod abuziv volumul de 9007 m³ de apă prin încasarea în beneficiul lui echivalentul bănesc în sumă de 12000 lei.

La 13 octombrie 2014, în cadrul ședinței de judecată, Mihail Șeptelici a depus cerere de concretizare a acțiunii prin care a concretizat calitatea procesuală a părților, înaintând pretențiile față de ÎMGFL nr. 15, intervenient accesoriu SA „Apă – Canal Chișinău”, solicitând admiterea acțiunii, anularea facturii nr. 101504340 din februarie 2012, anularea actului ÎMGFL nr. 15 din 5 ianuarie 2012, obligarea ÎMGFL nr. 15 să efectueze recalculul pentru luna februarie 2012 și obligarea încasării prejudiciului moral cauzat prin includerea spre plată în mod abuziv a volumului de 9007 m³ de apă prin încasarea în beneficiul lui a echivalentului bănesc în sumă de 32000 lei.

Prin încheierea Judecătoriai Rîșcani mun. Chișinău din 13 octombrie 2014, cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Mihail Șeptelici împotriva ÎMGFL nr. 15, intervenient accesoriu SA „Apă – Canal Chișinău” cu privire la anularea actului nr. 15 din 5 ianuarie 2012, anularea facturii nr. 101543340 din februarie 2012, efectuarea recalcului pentru luna februarie 2012 și repararea prejudiciului moral, a fost strămutată spre judecare după competență la Judecătoria Buiucani mun. Chișinău.

La 6 martie 2015, Mihail Șeptelici a înaintat cerere de concretizare a pretențiilor prin care a solicitat prelungirea termenului de procedură stabilit de instanța de judecată, anularea facturii nr. 101504340 din februarie 2012, anularea actului ÎMGFL nr. 15 din 5 ianuarie 2012, obligarea SA „Apă – Canal Chișinău” la efectuarea recalcului pentru luna februarie 2012, obligarea SA „Apă – Canal Chișinău” la repararea prejudiciului moral cauzat prin includerea spre plată în mod abuziv a unui volum de 9007 m³ de apă prin încasarea în beneficiul lui a echivalentului bănesc în sumă de 12000 lei și încasarea a tuturor cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătoriai Buiucani mun. Chișinău din 25 mai 2015, acțiunea a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 4 aprilie 2017, a fost respins ca tardiv apelul declarat de Mihail Șeptelici și menținută hotărârea primei instanțe.

La 10 august 2017, prin intermediul Oficiului Poștal, Mihail Șeptelici a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 4 aprilie 2017, prin care a solicitat admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel cu remiterea cauzei spre rejudecare în instanța de apel.

În motivarea recursului a invocat că instanța de apel a încălcat prevederile art. 369 CPC.

Susține că instanța de apel urma să verifice la etapa primirii cererii de apel dacă aceasta întrunește condițiile prevăzute la art. 369 alin. (1) lit. b) CPC odată ce a fost invocată tardivitatea cererii de apel dar nu să admită pe rol cererea de apel și să examineze fondul cauzei.

Indică că instanța de apel urma să se expună la faza incipientă de punere pe rol a cererii de apel printr-o încheiere, fără a pătrunde în fondul cauzei asupra problemei date.

Consideră că odată ce a primit cererea de apel pe rol, examinând în fond cauza, incorect a respins cererea de apel ca fiind depusă tardiv.

La 10 octombrie 2017, SA „Apă - Canal Chișinău” a depus referință, prin care a solicitat respingerea recursului declarat de Mihail Șeptelici ca neîntemeiat, nefondat cu menținerea hotărârii primei instanțe și a deciziei instanței de apel.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 5 iunie 2017, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire (f. d. 166) careva date despre recepționarea acesteia de către recurent la materialele dosarului lipsesc.

Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 4 aprilie 2017, în termen.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Mihail Șeptelici nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de Mihail Șeptelici asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Mihail Șeptelici ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de Mihail Șeptelici se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Iuliana Oprea

Ion Druță